

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvvm Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

VI. Quæst. Quæ sit differentia inter Concordatorum, & reg. Cancel.
reservationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

QVAESTIO VI.

Quæ sit differentia inter reseruationes Concordatorum & reseruationes inductas per Regulas Cancellariæ Apostolicæ.

data decernet mandatum, vel ad S. D. N. qui non difficulter pro pauperibus benemeritis prouisis concedet expeditionem per viam secreti: Quoniam has vias sollicitatores non libenter ingrediantur, quod non sine labore transeant. Vnde valde optandum foret, videre potentem aliquem in Curia pauperum Germanorum patronum, & amatorem, qui à S. D. N. generale mandatum obtineret contra Annatas, ut maiori discretione vterentur, in admittendis obligationibus de futura solutione, iuxta CONCORDATA, saltem in causis pauperum. Id quod excellentissimus Dominus Dominus RAIMVNDVS Comes de Turri. &c. S. CÆS. MAIES. nunc in Vrbe Orator, ad promouendas omnium Germanorum causas promptissimus, aliquando præstare dignabitur. Certus sum, quod sic longè plures Germani pro gratia prouisionum venirent ad S. Sedem; ipsiq; Annatistæ indè sentirent longè maius commodum. Cum ego ante aliquot annos simile mandatum in casu speciali ab Illustrissimo Cardinale Caietano S. R. E. Camerario obtinuissim, Subcollector Annatarum fecit illud retineri, cōfugiendo ad illam exceptionem, de non vsu, cum suo, & meo damno: nam nec ille habuit Annatam, & ego discedens gratiā reliqui pro deserta: quoniam iam contra dictum Subcollectorem causam direxeram, ut dubium proponeretur in Rota, sed me tunc discedente nihil vltius actum fuit.

45 Ad quartum argumentum repetimus responsum supra q. 2. datum, videlicet decisionem Cassadori in eo reprobata esse per Clementis VII. declarationem, & verè obstat doctrina Bartoli in l. sed & si leges, §. si re eff. de pet. heredit. & Abb. in cap. ad nostra, de reb. Eccl. non alie. quia Ius Clementis VII. expressè resistit huusmodi acquisitioni fructuum in vtroque foro. Cassadorus autem excusari potest, cum suo tempore ista Iuris resistentia adhuc esset controuersa, & nulla lege certa declarata.

Vtilis est hæc quæstio, tum ad cognoscendum quid vtilitatis Concordata Germanis præstent, tum ad videndum, quæ sit Sanctæ Sedis erga Germanos benignitas.

Prima, & principalis differentia hæc est, quod vigore Regularum Cancellariæ, Ecclesiæ Cathedralis, & monasteria sint simpliciter seruata Pontifici: In Concordatis autem si extra Curiam contingat vacare Episcopatum, vel Monasterium, & Prælatum demortuus non fuerit Cardinalis, vel officialis Curie, Electio canonica permittitur fieri in partibus, iuxta Cōcordata, *ibi*. Item placet nobis, quod in metropolitanis, &c. Vbi interim notandum, Pontificem non sic electione esse ligatum, quin ex euidenti causa, postposito electo, Ecclesiæ de alio Prælato possit prouidere. Id quod & ratio pontificiæ potestatis suadet, & ipsamet Concordatorum verba declarant, *ibi*. nisi ex rationabili, & euidenti causa, ac de dictorum fratrum [Cardinalium] consilio de digniori & vtiliori persona duxerimus prouidendum. Dixi, extra Curiam, quia si Episcopus Germanus moreretur in Curia, utiq; Pontifex prouideret vigore constitutionis Ad Regimen. Et multo magis, si in Curia moreretur aliquis Præpositus etiam si Præpositura aliàs sit electiua. Sic nuper mortuo in Vrbe Reuerendissimo D. Francisco Orano causarum S. Palatii Auditore doctissimo, ac proinde per eius obitum vacantibus tribus Præposituris diocæs. Leodien. non obstantem quod illæ aliàs etiam per specialem Cōcordiam cum Sede Apostolica essent electiua, S. D. N. vii vacantes in Curia, æquissima iustitiæ distributiua lance eas distribuit, conferendo vnam Amanien. Reuerendissimo D. Lamberto VRSO Litera-
VVuuu

rum Apostolicarum Abbreviatori de maiori praesidentia, & hoc Anno S. Hospitalis Germanorum S. Mariae de Anima Provisori meritissimo Alteram verò Tungræ admodum Reuerendo & integerrimo Græcarum literarum interpreti D. Gerardo Voffio S. Theol. Doctori, cuius industria, & magno multorum annorum labore Ecclesia Romana nuper, in Romana, id est, Latina lingua, accepit completum opus S. Patris Ephrem Orientalis Ecclesiae Doctores antiquissimi: Et tertiam Masecken. pariter Reuerendo, & in propaganda Religione Catholica apud Germanos laboriosissimo D. Doctori Ioanni Pistorio, &c. Dixi, & Prælatus non fuerit Cardinalis. Quia hoc casu, nisi Capitula sibi prouideat de speciali indulto, nõ possunt validè eligere. Quod anno superiori comprobauit exemplum Ratisponense. Nam mortuo Sereniss. PHILIPPO Bauariæ Duce, doctrina & prudentia admirabili Cardinale, cum Reuerendum Capitulum elegisset Illustrissimum, & Reuerendiss. D. D. SIGISMUNDUM Fridericum FVGGERVM tunc Decanum Patavien. paulo ante à S. Sede Apostolica de Præpositura Ratisponen. prouisum, Electio Ferariæ in Consistorio fuit cassata, sed propter meritum personæ, quantumuis nulliter electæ, placuit Sanctissimo D. N. eidem de dicta Ecclesia prouidere. Sic iusta, & sancta prouisione factus primus Episcopus, & Princeps S. Romani Imperii, vnus ex Illustrissima, & vniuerso Orbi nota FVGGERORVM familia, in ea Ecclesia, vbi ex eadem familia priori sæculo extiterunt amplissimi Præpositi, duo MARCVS & MARCVS Fuggeri, sepulti Romæ in Ecclesia S. MARIE de anima Germanorum hospitali, ad altare S. MARCI, marmoreis monumentis, quorum prioris hæc est Inscriptio.

HIC IACET VENERABILIS DOMINVS MARCVS FVGGER DE AVGVSTA, CANONICVS AVGVSTEN. BEATÆ MARIE RATISPONEN. ET S. IOANNIS, FRISINGEN. EC.

CLESIIARVM PRÆPOSITVS, DECRETORVM LICENTIA TVS MAGISTER REGISTRI SVPPPLICATIONVM, SCRIPTOR, ET HVIVS HOSPITALIS PROVIDOR, QVI ÆTATIS SVÆ XXX. ANNO RVM. XXIII. DIERV. OBIT DIE XIX. APRIL. ANNO SALVTIS M. CCCC. LXXVIII.

Alterius verò monumenti hæc non minus honorifica, quàm notabilis est memoria.

HIC IACET R. D. MARCVS FVGGER AVGVSTEN. PROTHONOT. AC SCRIPTOR APOSTOLICVS, IVRIS DIVINI LICENTIA TVS, RATISPONEN. S. GERMANI ET MAVRITII SPIREN. S. IOANNIS NOVIMONASTERII HERBIPOLEN. S. STEPHANI BAMBERGEN. S. PETRI IN PERLACO AVGVSTEN. ECCLESIIARVM PRÆPOSITVS, ET S. SEPVLCRI DOMINICI LIGNICEN. VRATISLAVIEN. DIOECES. ARCHIDIAC. QVI VIXIT ANNOS XXVIII. DIES XXI. OBIT XXVII. OCTOB. M. D. XI.

Ecce quales olim fuerint Germani Curiales. Tales virtuosi & patriam, & mundum illustrabant, iuxta auct. habita. C. ne fil. pro patr. Et virtus illorum merebatur, ex Apostolica dispensatione (quæ tamen nunc rectè, difficiliter conceditur) tot præpositurarum, & dignitatum esse possessores.

Secunda differentia notabilis inter Concordatorum, & Regularum Cancellariæ reservationes, est: quod ex Regulis Cancellariæ, beneficia vacantia in mensibus reservatis perpetuò, manent affecta: ne de illis alius, quàm Pontifex vilo tempore manus apponere potest: per Concordata autem Sedes Apostolica tam est benigna, quod etiam contra lus commune cap. per pestr. extra. de suppl. negl. Prælat. patiarur deuo.

deuolutionem fieri de Supremo ad Inferiorem: ita videlicet, ut si intra tres menses non apparuerit de prouisione Apostolica, Ordinarius ad collationem procedere valeat, *per textum in §. Quotiens*: Quotiens verò aliquo vacante beneficio in Ianuarii, Martii, Maii, Iulii, Septemb. & Nouemb. &c. non apparuerit intra tres menses à die notæ vacationis in loco beneficii, quo alicui de illo Apostolica autoritate prouisum fuerit, ex tunc, & non antea, Ordinarius, vel alius, ad quem illius dispositio pertinebit, de illo liberè disponere poterit. Sed, & hic notabiliter obseruandum erit, per hoc concurrentiam non excludi. Unde si casus eueniret, quod Pontifex, siue post tres menses in iam dictis mensibus, Ordinariis conferret beneficium, & collationis dies esset prior collatione Ordinarii, non est dubium, quin à Pontifice prouisus, prouisum ab ordinario rectè excludat. Papa enim cum omnibus Ordinariis concurrat, *ut patet ex Responso Mando- su infra notab. 1.*

QVAESTIO VII.

An in mensibus reseruatis, Decanatus & similia beneficia alijs electiua vacantia extra Curiam, sint affecta & de Pontificis collatione?

HAEC quæstio quoniam satis fuit ventilata per decisionem in Rota, proponente R. P. D. Bubalo, in casu preposituræ Paderbornen. & conclusum pro affirmatiua, quod videlicet Pontifex talia, etiam Electiua inferiora beneficia conferre habeat, ideo eidem insistentes, hoc solum addimus cum Illustrissimo Cardinale Simonetta *in tract. de Reser. qu. 39.* quod qui procedunt ad electiones non obstantibus reseruationibus sunt in latissima culpa, & non sine dolo, dum rei ad alium pertinentem immiscerent. *l. querebatur C. Vnde* **2. vi.** Quod est notandum contra Capitula,

quæ eligunt Decanum in Episcopum, & ab eo post electionem recipiunt renunciationem Decanatus, & eligunt alium Decanum. Nam reuera electio talis Decani est nulla, & Decanatus manet Pontifici reseruatus, & possessio talis Decani dicitur vitiosa, *Egid. decis. 498.* cum infra tempus electionis, & confirmationis, confirmandus resignare minimè possit, tum per claram Reg. Cancell. *infra not. quarto postquam*, tum ex verbis constitutionis ad Regimen, Concordatis incorporate, *ut supra in text. ibi. R. vsus Monasteria. & c. Decanatus. & c.* etiam si ad illa personæ consueverint per electionem assumi, quæ promoti per nos, seu autoritate nostra &c. obtinebant tempore promotionum. Sed de hoc puncto latius *infra q. 9.*

QVAESTIO VIII.

An Pontifex valeat derogare Concordatis.

IN hac quæstione non est multum laborandum, qui enim agnoscit Pontificem esse Summum Christi Vicarium, & iure diuino habere dispensationem, & plenissimam administrationem omnium bonorum, ad quascunque Ecclesias pertinentium, *c. proponit. de con. preb. Clem. 1. ut lit. pend. Bald. in l. Rescripta. C. de pre. Imp. offer. is* non dubitabit Sanctitatem suam, ex plenitudine potestatis, posse in totum, vel pro parte, tollere Concordata. Nam dum Concordata dicuntur habere vim contractus, *ex Puteo, decis. 47.* intelligendum est ex parte Germanorum, quod videlicet illi non solum ex iure diuino uti Christiani sint obligati ad parendum Romano Pontifici circa reseruaciones, sed etiam ex speciali Concordia, quasi in vim contractæ pacificationis inita, ut in omni iudicio Germani Sedi Apostolicæ rebelles minus forent excusabiles, si obedientiæ suauis iugo excusso etiam pacta firmata violare præsumerent: Ex parte autem Pontificis, Concordata in fauorem Germanorum ad-